

از مبارزات کارگران پتروشیمی دفاع کنیم!

در روز های اخیر، چند هزار کارگر پتروشیمی ماهشهر بار دیگر برای رسیدن به مطالبات بر حق شان دست به اعتصاب زدند. کارگران این واحد بزرگ تولیدی پس از اینکه در اواخر شهریور ماه مطلع شدند که کارفرما علیرغم قولی که جهت برچیدن شرکت های پیمانکاری و انعقاد قراردادهای دسته جمعی به آن

ها داده است از عمل به تعهد خود سر باز می زند، در اقدامی اعتراضی، تصمیم به توقف چرخ تولید گرفتند. چند ماه پیش یعنی در ۲۰ فروردین ماه امسال، کارگران این واحد به مدت ۱۱ روز از رفتن به سر کار خودداری نموده و خواهان رسیدگی به خواست های طبیعی خود که لغو قراردادهای موقت و سفید امضاء و قطع دست شرکت های پیمانکار در راس آن ها قرار داشت، شدند. کارفرما با دیدن قدرت اتحاد کارگران و عزم آن ها جهت رسیدن به مطالباتشان، به پذیرش برخی از خواست های آنها و از جمله پایان دادن به نقش شرکت های پیمانکاری از آن ها فرصت خواست. با این که کوتاه کردن دست شرکت های پیمانکاری ظاهراً از سال ها قبل توسط دولت جمهوری اسلامی پذیرفته شده است، ولی کارفرما یا در واقع استثمارگران انگل به خوبی می دانند که با حمایت همین جمهوری اسلامی مدافع منافع سرمایه داران می توانند از عمل به آن خودداری کنند. به همین خاطر هم آن ها علیرغم فرصت خواستن از کارگران برای کوتاه کردن دست شرکت های پیمانکاری، به قول خود عمل نکردند.

واقعیت این است که استفاده از شرکت های پیمان کاری و قرار دادهای موقت، بدلیل ماهیت ظالمانه شان فشار مضاعفی بر دوش کارگران می باشد. کارگران حتی بدون کاربرد این ابزارها و ترفندها هم وحشیانه استثمار می شوند و مجبورند مدت زمانی طولانی برای دستمزدی ناچیز جان بکنند و هنوز هم شاهد فقر و محرومیت خانواده خود و شرمندگی شکم گرسنه آن ها باشند. حرکت اعتراضی کارگران رزمنده پتروشیمی در شرایطی بوقوع می پیوندد که همه می دانند که سال هاست که بورژوازی وابسته و دندان گرد ایران با توسل به قراردادهای موقت و سفید امضا و همچنین استخدام کارگران از طریق شرکت های پیمانکاری، نه تنها بخشی از دسترنج بخور و نمیر آن ها را به یغما می برد بلکه امنیت شغلی کارگران را با شدتی بیش از گذشته زیر ضرب می گیرد. کارگر قراردادی کارگری است که برای فواصل کوتاه، الزاماً زیر سه ماه، بکار گرفته می شود تا حقوق مندرج در قانون کار شامل حالش نشود. با تکیه بر چنین قانونی، نقش شرکت های پیمانکاری این است که کارگری که باید خود کارخانه ها مستقیماً و بر اساس قانون کار استخدام کنند را در اختیار آن ها قرار می دهند تا کارفرمایان اصلی از "شر" قانون کار خلاص شوند. آن ها در ازای این عملکرد ضد کارگری خود، بخشی از حقوق کارگران را به جیب می زنند. بنابراین لغو قرارداد های موقت و کوتاه کردن دست شرکت های پیمانکاری از سر کارگران مطالبه ای عمومی و خواست عادلانه ای ست که در اکثر اعتصابات و اعتراضات کارگری در سال های اخیر بطور طبیعی طرح گردیده است. اما این مطالبات بدلیل ماهیت ضد کارگری رژیم جمهوری اسلامی و اعمال دیکتاتوری عربان توسط این حکومت، همواره با چماق سرکوب جمهوری اسلامی مواجه گشته و این رژیم جنایتکار از هیچ وحشیگری جهت سرکوب این خواست ها و تامین منافع سرمایه داران وابسته زالو صفت کوتاهی نکرده است.

چریکهای فدائی خلق ایران ضمن حمایت از مطالبات بر حق کارگران پتروشیمی و مبارزه آن ها برای رسیدن به این خواست ها که در واقع بخشی از آن هدفی است که کل طبقه کارگر ایران برایش می رزمند توجه کارگران را به این واقعیت جلب می کنند که در شرایط دیکتاتوری مطلق العنان بورژوازی وابسته در کشور ما که کوچکترین حقوق صنفی طبقه کارگر را برسمیت نمی شناسد، نابودی این رژیم ضد کارگری با هر جناح و دسته اش اولین شرط رسیدن کارگران به خواست های اصلی بر حق شان می باشد.

زنده باد مبارزات دلیرانه کارگران پتروشیمی برای احقاق حقوق برحقشان!

نابود باد رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی!

پرویز باد انقلاب! زنده باد کمونیسم!

با ایمان به پیروزی راهمان

چریکهای فدایی خلق ایران - مهر ۱۳۹۰